

שורך ותחמורך ועבדך ואמתך. אבל אתם שעושים מצות שלא על מנת לקבל פרס, הם בני הארץ והגבירה, והם הפטרים והפטגים על הראש העברים בימות החל, ובשבילם נאמר וראשם בתקנא חלף, והזהר הקרב אליהם יומת. שנקראים שבות אל העברים.

ומושום פה, אם בנים אם בעברים. אם בנים, שנאמר בהם בנים אתם לה' אלהיכם. אם בעברים, כי לי בני ישראל עבדים, ולא שאר האומות. אבל אותם הרשעים שאין מטהדים בתורה ובמצוות ואין עליהם על תורה ועל תפלה ושארמצוות, הם עברים לאמות העולם ומשתערדים בהם, כמו עברים הינו לפראה במצרים.

ואם שומרים שבותות וימים טובים, נאמר בהם ויזציאנו ה' אלהינו. ויתקיים בהם, למען ינעם שורך ותחמורך, חמור בתורה ובמצוות, ונפש בן אמתך ובהמתה, עם הארץ נקרה בהמה. ואחר שיכניס את עצמו מהת אדם בתורה, יתקיים בו אדם ובהמה תושיעו. אם הוא כמו סוס שרוכב עליו אדונו, וסובל אותו, ולא בועט באדונו.

ומהו הסכל שעם הארץ למלמד חכם? משום שפלמיד חכם فهو יום השבת הוא צרייך, שאין לו משלו. ואם עם הארץ סובל אותו כפלו. ונהוג בו כפי רצונו בממוןו ולהתנהג במצוות לשמש אותו ולהתנהג במצוות כפי רצונו, יתקיים בו - אדם ובהמה תושיעו. יושיע אותו משוד ומגולה, יושיע אותו מפלאך המנות שלא ישולט עליו רישחת אותו בסכינו הפגמה. וכל מי שגנשחט בסכין פגימה, הוא נבלה, שנאמר בו לפלב פשלב אותו, שהוא סמא"ל. גנשחט של תלמיד חכם נקרה שבת הפלפה, נפש יתרה של שבת, והגעג שלה נשמה חיים

בגינויו אתרמר, (שמות כט) למען ינעם שורך ותחמורך ועבדך ואמתך. אבל איןון דעבידין פקידין שלא על מנת לקבל פרס, איןון בניו דמלפה ומטרונינה. ואינו פתרין ותגין על רישא דעבידין ביוםין דחול. ובגינויו אתרמר וראשם בתקנא חלף, והזור הקרב לגבייה יומת. וראשות אתקראיו לגבי עבדין.

ובגין דא, אם בנים אם בעברים. אם בנים, לאלהיכם. אם בעברים, (דברים י) בנים אTEM ליבי אלהיכם. אם בנים אתם לה' אלהיכם. אבל איןון חייביא דלא מטהדים באורייתא אומין. אבל איןון חייביא דלא מטהדים באורייתא ימצות, ולית עלייהו על תורה ועל תפלה, ושאר פקידין, איןון עבדין לאומין דעלמא, ומשתעדין בהן. פגון (דברים י) עברים הינו לפרקעה במצרים.

ואי נטרי שבותות וימים טובים, אתרמר בהו ויוציאנו יי' אלהינו. ויתקיים בהו, (שמות כט) למען ינעם שורך ותחמורך, חמור בתורה ובמצוות, ונפש בן אמתך ובהמתה, עם הארץ בהמה אקרי. ולבתר דייעול גראמיה תחות אדם בתורה, יתקיים ביה (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. אם הוא כסוס הרכיב עליה מאריה, וסביל ליה, ולא מבעט במאриיה.

ומאי סבilo דעם הארץ לפלמיד חכם. בגין, דפלמיד חכם ביום שבת צrisk איהו, דלית ליה מדיליה, ואיך עם הארץ סביל ליה במוניה, וatanhag ביה כפום רעותיה, יתקיים ביה אדם ובהמה תושיע יי'. יושיע ליה משוד וגולה, יושיע ליה מפלאך המנות, דלא שליט עליה, וישחת ליה בסכין פגום דיליה. וכל מאן דשחית בסכין פגום, נבלה איהו, אתרמר ביה לפלב פשליכון אותו. דאייהו סמא"ל.

ונפש דפלמיד חכם אתקראיית שבת מלפתא, נפש יתירה וכל מי שגנשחט בסכין פגימה, הוא נבלה, שנאמר בו לפלב פשלב אותו, שהוא סמא"ל. גנשחט של תלמיד חכם נקרה שבת הפלפה, נפש יתרה של שבת, והגעג שלה נשמה חיים